

skaber neppe vil kunne ventes at bestaa Kedelpasserprøven, et Skøn, der bekræftes derved, at han ved den i April Maaned d. A. afholdte Prøve i begge de skriftlige Fag fik ÷ 10 Points. I den Anledning siger Fabrikdirektøren videre: Med Bemærkning, at der ikke vil findes tilstrækkelig Grund til under almindelige Forhold at anbefale et Andragende, der ikkun støttes paa det angivne Forhold, henstilles til det høje Ministerium, om der ikke paa Grund af, at Ansøgeren som i sin Tid angivet i Eksamensbegæringen er bleven udvist fra Sønderjylland, maatte være Føje til at bevilge hans Ansøgning.

Som man heraf vil se, har det været et meget daarligt Resultat, vedkommende har opnaaet i de skriftlige Fag ved den Eksamen, han har prøvet at tage. Og man vil se, at der ikke en Gang har foreligget noget Bevis for, at Manden var udvist fra Sønderjylland. Han har nemlig kun anført det i sin Eksamensbegæring, og til Trods for min Opfordring til at undersøge dette Forhold nærmere er det ikke blevet gjort. Jeg har derfor senere taget mig for at undersøge Rigtigheden af dette Opgivende og har da forleden ved Hjælp af Politiet erhvervet Oplysninger fra Autoriteterne i Haderslev om, at den paagældende Mand ikke var udvist. Han er tysk Undersaat. Som Følge deraf er Grundlaget for dette Certifikat, som Direktøren for Fabriktilsynet og derefter Ministeren har taget for gode Varer, ikke til Stede. Det er slet og ret et Bedrag. Dette viser i øvrigt, hvorledes man paa meget letsindig og utilbørlig Maade gennemfører den paagældende Lov af April 1898, og der er Anledning til at spørge, hvor den Garanti for en paalidelig Kedelpasning bliver af, som denne Lov tilsigter. Man maa jo huske, at det her kan dreje sig om Menneskeliv, der er stort Ansvar forbundet med at anvende § 5 i den paagældende Lov. Der bør ikke gives Bevilling til Kedelpasning til Folk, der ikke have opnaaet deres Eksamen, og som derfor kunne forudsættes ikke at have tilbørligt Kendskab til det Arbejde, de skulle udføre.

En Handlemaade fra Ministeriets Side, hvorved man giver Certifikat paa den Maade, som her er sket, er egnet til at

sætte ondt Blod mellem de Maskinpassere, der have taget deres Eksamen, og som kun kunne faa deres Certifikat i Henhold til Lovens almindelige Bestemmelser, og disse Kedelpassere maa naturligvis ogsaa føle sig brøstholdne overfor denne Tendens fra Ministeriets Side til at optræde til Fordel for Arbejdsgiverne, naar disse komme i Konflikt med deres Arbejdere som Følge af Løn- og Arbejdsforhold. Man har faaet det Indtryk, at Bevillingen til denne Mand kun er given for et bestemt Tilfældes Skyld. Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Justitsminister, at der sættes en Stopper for denne Anvendelse af Loven om Pasning af Dampkedler, og jeg vil spørge, om den højtærede Minister ikke nu, efter at jeg har kunnet give disse Oplysninger om denne Sag, vil finde sig foranlediget til at tage Affære i dette enkelte Tilfælde, hvor den paagældende Lovs § 5 er bleven anvendt paa en uværdig Person. Jeg haaber, at Ministeren vil indrømme, at dette Forhold nu er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan være Grund for ham til at tage sig nærmere af Sagen.

Justitsministeren (Svend Høgsbro):

Som det plejer at være Tilfældet, ere saa at sige alle de af Justitsministeren stillede Ændringsforslag tiltraadte af det samlede Udvalg, og de give altsaa ikke Anledning til Strid eller Debat. Jeg bringer det ærede Udvalg min Tak derfor. Der er kun et enkelt Ændringsforslag, med Hensyn til hvilket Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Det er det første Punkt, der giver mig Anledning til et Par Bemærkninger. Det er Spørgsmaalet om Censorstillingen. Det Spørgsmaal, der foreligger her, er jo ikke det, om man overhovedet skal have en Censor ved de private Teatre, Variétéer, Biografteatre eller ikke. Det kan ikke afgøres ved Afstemningen over det Forslag, der her foreligger. Thi hvis man følger Mindretallet og udstemmer Forslaget, vil det kun sige, at Forholdet bliver, som det var før. Forholdet har jo til denne Dag været dette, at den ansatte Censor oppebærer alle de Afgifter, som svares af de paagældende Bevillingshavere. Det har været saaledes fra Tidernes Morgen, og det var saaledes,